

Tranbjerg . . . Lauritz Olsen.
Peter Nullerup Frederik Buch.
Else Tranbjerg Ingeborg Brun Bechelsen
Langemand Carl Schenström,

1524

D i s k e n s p r i n g e r e n .

Købmand Tranbjerg har lige faaet sig en ny Kommiss, Peter Nullerup, der er en meget ung, en meget lille - men ogsaa en meget energisk Mand. Han er navnlig meget energisk i sin Gøren-Kur til Principalens nydelige Datter, Frøken Else, - og han føler sig ovenud lykkelig, da han mener at faa Vished for, at han heller ikke er hende ligegyldig. Derimod bliver han ikke helt saa henrykt, da han opdager, at han har en ikke helt ufarlig Rival i en vis indbildsk Galanterihandler Langemand, der har en meget høj Stjerne hos Elses Forældre. Han faar nu efterhaanden saa travlt med at følge Medbejlerens Gøremog Laden, at han i nogen Grad forsømmer sin samfundsnyttige Virksomhed som Kommiss. Resultatet heraf bliver, at han baade kommer i Klammeri med Principalen og med Kunderne, og rent galt bliver det, da en djærv Smed en skønne Dag sætter sig i Besiddelse af et større Kvantum sorte Pølser for paa den Maade at demonstrere, hvor daarligt Nullerup passer Butikken. Den forelskede Yngling faar en saa skarp Reprimandef af Tranbjerg, at han geraader i saa stor Fortvivlelse, at han beslutter sig til at tage sit gode Tøj og gaa. - - - I en sildig Nattetime bereder han sig til at forlade Købmandens Hus - men opdager saa, idet han vil snige sig gennem Butikken, at nogle føle Tyveknægte er ved at udplyndre den. Detektiven vaagner straks op i Nullerup, og han giver sig til at forfølge Tyvene, der er saa smarte, at de flygter i Bil. Det lykkes da ogsaa den ihærdige Ungersvend at faa fanget Banditterne, efter at han har faaet Lejlighed til at lægge megen Kløgt og Snille for Dagen, - og paa en lige saa simpel som genial Maade faar han transporteret sin Fangst ind til Politistationen. - - - Tranbjerg har imidlertid opdaget, at han er bleven bestjaalet, og da Kommissen jo har gjort sig usynlig, nærer han ikke Tvivl om, hvem der maa være Tyven. Paa Politistationen bliver han dog overbevist om sin Fejltagelse, og den lille Nullerup stiger nu i den Grad i hans Agtelse, at han ikke længere har noget imod at blive Svigerfader til et saa fortræffeligt ungt Menneske.

